

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2594/2022
22.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Радојица Трајковић адвокат из ..., против туженог „ЈАТ апартмани Копаоник“ д.о.о. Рашка, кога заступа пуномоћник Мирољуб Стевановић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 126/22 од 14.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 126/22 од 14.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 118/21 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број ... од ...2019. године о отказу уговора о раду тужиоца, као незаконито, као и захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима у року од 8 дана. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 124.500,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 126/22 од 14.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Рашкој П1 118/21 од 06.12.2021. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог од 13.03.2016. године до 17.10.2019. године. Тужени је решењем број ... од ...2019. године тужиоцу отказао уговор о раду број ... од ...2006. године, број ... од ...2014. године са припадајућим анексима и допунама. У тренутку престанка радног односа, тужилац је обављао послове радника ... Према Правилнику о организацији и систематизацији радних места код туженог, који је ступио на снагу 10.06.2019. године, укинута је радно место „радник ...“. Тужени након доношења оспореног решења није тужиоцу понудио да обавља друге послове који одговарају његовој стручној спреми, јер су сва постојећа радна места била попуњена. Тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога што је његово радно место укинута, а послове радника ... обављали су тужилац и ББ, који је, као и тужилац, добио отказ због укидања радног места. Тужени није примио друго лице да обавља послове радника ... након што је тужиоцу дао отказ уговора о раду. Тужиоцу је приликом престанка радног односа исплаћена отпремнина у износу од 134.161,43 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17, 113/17 и 95/18), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца, између осталог и ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У конкретном случају код туженог су наступиле промене услед којих је престала потреба за радом одређеног броја запослених, јер је новим Правилником туженог престала потреба за обављањем посла од стране тужиоца – потребе на радном месту „радник ...“ са III степеном стручне спреме који је тужилац обављао у време доношења оспореног решења. Тужени на тим пословима више није никога ангажовао. Стога је постојао оправдани разлог да се тужиоцу откаже уговор о раду у смислу наведене законске одредбе. Тужиоцу је исплаћена отпремнина, што је ускладу са чланом 158. Закона о раду, а тужени није повредио ни забрану запошљавања других лица предвиђену чланом 182. тог закона, јер за обављање послова радника ... није ангажовао друга лица. Чињеница да је тужиоцу престао радни однос у јулу 2019.

године, а да је тужени по основу Пројекта унапређења услуга у хотелијерству „Јат апартмани Копоник“ за сезону јесен 2019. године примао друге раднике док траје реализација пројекта није од утицаја на пресуђење, будући да је решење о отказу уговора о раду донето у складу са наведеним одредбама закона.

Из наведених разлога, побијано решење о отказу уговора о раду је законито и тужена није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Неосновани су наводи у ревизији тужиоца да је тужиоцу отказан уговор о раду са анексима, према којима је тужилац обављао послове ..., а тужени је на та радна места примио друга лица непосредно након што је тужиоцу отказао уговор о раду. Тужени је по основу пројекта чије је време унапред временски одређено примио друге раднике док траје реализација пројекта, чиме није повредио ни забрану запошљавања других лица, као што је напред наведено.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 153. и члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Решавајући о трошковима поступка из одговора на ревизију, Врховни суд налази да одговор на ревизију није био нужан у овој правној ствари. Самим тим ни трошкови који су настали његовим подношењем не представљају нужне трошкове који су били потребни за вођење парнице и који би се досудили на терет тужиоца. Зато је применом одредбе члана 165. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Жељко Шкорић,с.р.**

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић